

[Rigmor Christensen.]

spørge ministeren, om oprettelsen af denne skole i bekræftende fald kan påbegyndes inden for de 3 år.

Endelig vil jeg gerne anføre, at denne uddannelse såvel som anden uddannelse koster penge, og at det ikke bør være økonomiske forhold, der forhindrer tilgangen.

Med disse bemærkninger vil jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Inger-Lise Bech Hansen: Da ordføreren for mit parti ikke kan være til stede her i salen, skal jeg til lovforslaget bemærke, at liberalt centrum er enig med ministeren. Det er nødvendigt at få tilgangen af sundhedsplejersker øget, og det er nødvendigt at gøre uddannelsen og arbejdsvilkårene for sundhedsplejerskerne så attraktive som muligt, så behovet kan dækkes og spædbørnsplejen derved blive så effektiv som muligt. Det er nødvendigt, at der tilvejebringes oplysninger, og at udvalget får en rimelig tid til at undersøge disse forhold, ikke mindst forholdene for de handicappede børn, som ud over spædbørnsalderen stadig trænger til tilsyn af en sundhedsplejerske. Men inden udvalget er færdigt med behandlingen, må man håbe, at det stadig voksende behov for sundhedsplejersker er dækket, for det er et alvorligt problem.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg takke for en nogenlunde venlig behandling af det fremsatte lovforslag. Det var jo ikke lutter roser, der blev frembåret.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen hånede mig lidt, fordi jeg havde sagt, at jeg var betænkelig ved at komme med forslag til finansudvalget om en skole i København. Jeg tør måske minde om, at mine betænkeligheder dengang beroede på to ting. Det ene var, at Århuskolens kapacitet ikke var udnyttet, og det andet var, at jeg kendte finansudvalget godt nok til at vide, at man havde en indstilling i retning af decentralisering på alle mulige områder, så når man i provinsen havde en uudnyttet kapacitet,

var det næppe en særlig lækkerbissen for finansudvalget at få præsenteret et forslag om at oprette en skole i København. Men jeg erkender, at mine betænkeligheder er svundet siden da, og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og fremsættelsetalen, er der et udvalg, der arbejder med spørgsmålet om oprettelse af en skole i København. Det kan vel også blive nødvendigt.

Fru Lis Groes spurgte mig, om man ikke kunne overveje at søge tilgangen forøget ved at indføre løn i uddannelsestiden, og fru Gunhild Due gik videre og sagde „fuld løn“ i de 9 måneder, uddannelsen varer. Det er naturligvis et spørgsmål, vi har diskuteret i indenrigsministeriet, og jeg vil gerne sige, at hvor det drejer sig om sundhedsplejersker, er der det rent principielle spørgsmål, hvem der skal betale den fulde lønning. Det kan ikke være det hospital, hvorfra sundhedsplejersken udgår, for dertil kommer hun ikke tilbage, og dette hospital vil derfor med rette afvise at betale. Så skal vi altså indføre en egentlig statslønsordning. I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi jo ikke lader de unge sygeplejersker helt alene i Århus; de får dog en vis hjælp — de får hjælp fra uddannelsesfonden og fra Sygehusrådet, tror jeg det hedder, de får både lån og legater, og de har mulighed for at få et statsforsikret lån, så de er altså ikke helt ladt ude i den kolde sne. Men det er klart, at vi i udvalget må se på det spørgsmål, om vi skulle søge at fremme tilgangen til skolen gennem forbedrede økonomiske forhold for de pågældende i uddannelsestiden. Der er blot denne principielle forskel fra andre tilfælde, hvor uddannelsen betales af institutionen.

Fru Lis Groes spurgte, om kapaciteten i Århus nu er fuldt udnyttet. Jeg tør ikke med bestemthed svare på spørgsmålet, men skal kun sige, det er min fornemmelse, at det er den ikke.

Fru Lis Groes pegede på, at der nu fødes 9.000 flere børn, end tilfældet var bare for en 5-6 år siden, og at dette accen-